

## Říkalas jen zavolej

### Náplava

R1: Říkalas': jen zavolej, bylo to hrozně fajn,  
říkalas': jen zavolej, až se budeš cejtit sám,  
říkalas': jen zavolej, až se budeš cejtit sám.

1. Poslední pusa, čau a měj se, zas šlapu ránem zpět,  
v hlavě mám jen tvoje číslo: dvacet čtyři nula pět.
2. V tom mokrým ránu mi připadá, jako by umřel svět,  
ještě že mám to tvoje číslo: dvacet čtyři nula pět.

R2: Nikdy zpátky nevolej, ty chvíle už se nevrátí,  
život umí bejt i zlej, to každej časem pochopí,  
život umí bejt i zlej, to každej časem pochopí.

3. Loudám se městem sem a tam a pak se odhodlám,  
že to číslo, cos' mi dala, ještě tohle ráno zavolám.

Rec: Haló, haló, kdo je tam, hlas se mi začíná chvět,  
pane, to je asi omyl, já volám dvacet čtyři nula pět.

R2:

R1: